

Forskningsprojekt 2020

Titel: Comparison of Pinloc and Hansson pins in the treatment of femoral neck fractures- a multicenter, randomized clinical trial

Namn: Kristine Kalland, doktorand, läkare, Ortopedkliniken Nyköpings lasarett

Sammanfattning:

Lårbenshalsfrakturen, med ca 9000 fall/år i Sverige är en av de allra vanligaste frakturerna vid benskörhet och drabbar äldre, redan sköra patienter. Mortaliteten ligger på ca 30% inom 1 år. Behandlingen är nästan undantagslöst kirurgisk. Risken för en komplikation efter en operation för en lårbenshalsfraktur är hög, mellan 5-11%. Det kommer ständigt nya koncept på marknaden som locker med att, åtminstone i teorin, minska komplikationsfrekvensen.

Ett sådant implantat är Pinloc. Jämfört med det i Sverige vanligt använda implantatet LIH, ger Pinloc i kadaverstudier en ökad biomekanisk stabilitet. Den ökade stabiliteten förväntas minska rörelsen i frakturområdet och i slutändan förkortning och felställningen i frakturen. Detta i sin tur borde innebära mindre smärta för patienten, underlätta rehabiliteringen samt förbättra läkningsbetingelserna. Innan ett nytt koncept införs är det dock viktigt att det utvärderas noggrant: dels för att det kan komma en stor patientkategori till nytta om det visar sig vara bättre än standardimplantatet; dels för att en ny metod kan visa sig vara skadlig och i avsaknad av vetenskaplig utvärdering spridas okontrollerat på marknaden.

För att undvika att ett obeprövat implantat sprids på marknaden har vi på 9 ortopediska centra i Sverige genomfört en prospektiv randomiserad studie där patienter med lårbenshalsfrakturer randomiserats till Pinloc eller LIH. 439 randomiserade patienter har kunnat följas ett år efter operationen.